

Sygn. akt VIII U 308/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 stycznia 2017 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do emerytury poczynając od 27 grudnia 2016 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 308/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej B. B. do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 55 lat. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczona na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodniła wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Organ rentowy uznał, że odwołująca była zatrudniona w branży przemysłu węglowego, a zatem nie stanowi pracy w warunkach szczególnych praca w charakterze suwnicowej, które to stanowisko właściwe jest dla branży hutniczej.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany i przyznania jej prawa do spornego świadczenia. Podniosła, iż posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż w jej pracodawca działa również w branży hutniczej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona ukończyła wiek 55 lat w dnia (...), legitymuje się 20-letnim okresem składkowym i nieskładkowym, nie jest członkiem OFE.

W okresach od 1.08.1983r. do 5.08.1983r., od 1.10.1985r. do 31.12.1998r. (15 lat, 2 miesiące, 19 dni) odwołująca pracowała jako suwnicowa w (...) SA w Z.. Pracodawca wystawił ubezpieczonej świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za ten okres z powołaniem na wykaz A, dział III, poz 86 pkt. 16 wykazu stanowiącego załącznik do Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa. (...) SA zajmowały się produkcją różnego rodzaju urządzeń i maszyn górniczych.

W spornym okresie, ubezpieczona pracowała w wydziale konstrukcyjnym obsługując suwnicę, przy pomocy której transportowała różne elementy maszyn górniczych. W zakładzie były takie wydziały jak: hartownia, odlewnia, obróbka skrawania, produkowano w nim konstrukcje nie tylko dla górnictwa.

Od 2016r. następcą prawnym tej firmy jest (...) SA w Z., który to podmiot powstał z połączenia 3 firm produkujących maszyny górnicze / (...) SA, W. z W., R. z R./. Główne zakresy działalności (...) SA zgodnie z KRS to: - produkcja maszyn dla górnictwa i do wydobywania oraz budownictwa,

- produkcja konstrukcji metalowych i ich części,
- obróbka metali i nakładanie powłok na metale, obróbka mechaniczna elementów metalowych,
- produkcja instrumentów i przyrządów pomiarowych, kontrolnych i nawigacyjnych.

/ dowód: akta rentowe i przesłuchanie ubezpieczonej/.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [t.j. 2015,poz. 748] prawo do emerytury ma ubezpieczona urodzona po 31 grudnia 1948 roku, która:

- ukończyła 55 lat,
- udokumentowała do dnia 31.12.1998 r. 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpiła do OFE albo złożyła wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie.

Znacząca rola powołanego rozporządzenia Rady Ministrów w kwalifikowaniu prac w szczególnych warunkach, akcentowana jest

w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który podkreśla, iż w świetle przepisów wykazu A, stanowiącego załącznik do tegoż rozporządzenia, wyodrębnienie owych prac ma charakter stanowiskowo-branżowy. Pod pozycjami zamieszczonymi w kolejnych działach wykazu wymieniono konkretne prace przypisane danym branżom, uznając je za prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego.

Taki sposób kwalifikacji prawnej nie jest dziełem przypadku. Specyfika poszczególnych gałęzi przemysłu determinuje bowiem charakter świadczonych

w nich prac i warunki, w jakich są one wykonywane, ich uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia. Nie można zatem swobodnie czy wręcz dowolnie, z naruszeniem postanowień rozporządzenia, wiązać konkretnych stanowisk pracy z branżami, do których nie zostały one przypisane w tym akcie prawnym (tak Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 1 czerwca 2010 r., sygn. akt II UK 21/10, LEX nr 619638, z dnia 19 maja 2011 r., sygn. akt III UK 174/10, LEX nr 901652, z dnia 19 marca 2012 r., sygn. akt II UK 166/12, LEX nr 1171002, z dnia 15.09.2015r., sygn. akt II UK 301/14, www.sn.pl).

Sporną kwestią w rozpoznawanej sprawie jest, czy praca ubezpieczonej (...) SA w Z. od 1.08.1983r. do 5.08.1983r. oraz od 1.10.1985r. do 31.12.1998r. (15 lat, 2 miesiące, 19 dni) może być zakwalifikowana do prac wykonywanych w warunkach szczególnych.

Ubezpieczona w tym czasie pracowała jako suwnicowa, a okoliczność tę potwierdził pracodawca wydając jej świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Praca polegająca na „obsłudze suwnic” jest wymieniona w wykazie A dziale III poz. 86 dotyczącym „prac różnych w hutnictwie i przemyśle metalowym”.

Jak ustalono, głównym przedmiotem działalności pracodawcy ubezpieczonej była produkcja maszyn i urządzeń górniczych ale również produkcja konstrukcji metalowych i ich części, czy obróbka metali i nakładanie powłok na metale, obróbka mechaniczna elementów metalowych. W zakładzie były m.in. wydziały: hartowni, odlewni, obróbki skrawania, produkowano w nim konstrukcje nie tylko dla górnictwa. Wszystko to, zdaniem Sądu przemawia za zaliczeniem tego zakładu pracy do przemysłu metalowego, a w konsekwencji uznaniem, że ubezpieczona legitymuje się 15-letnim stażem szczególnym. Wykonywana przez nią praca została wymieniona w przywołanym Rozporządzeniu jako szczególna, nadto świadczona była w przypisanej do niej branży.

Okoliczność, że (...) SA zajmowały się produkcją maszyn górniczych nie daje żadnych podstaw do zakwalifikowania tegoż zakładu pracy do branży węglowej, jak to czyni organ rentowy. Przywołane wyżej Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. nie posługuje się sformowaniem branży węglowej, a w wykazie A w dziale 1 wymienia prace „w górnictwie”, w tym m.in. prace pod ziemią, prace wydobywcze, wiertnicze, geofizyczne, geodezyjne, przeróbką mechaniczną węgla, produkcją brykietów itd. Nie należą natomiast do „prac w górnictwie” usługi w postaci produkcji maszyn górniczych – bowiem ustawodawca takich prac nie wymienił. Z tych przyczyn organ rentowy bezpodstawnie przyjął, że ubezpieczona świadczyła pracę w „górnictwie” i odmówił zaliczenie okresu jej pracy na stanowisku suwnicowej do stażu szczególnego.

Reasumując, ubezpieczona wykazała, iż posiada 15-letni staż pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, a co za tym idzie spełnia przesłanki uzyskania emerytury w oparciu o treść art. 184 ustawy emerytalnej, poczynając od dnia ukończenia 55 roku życia.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przywołane przepisy prawa oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił skarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.

(-) SSO Grażyna Łazowska